

Rörelsens dynamik och motståndet mot dess natur

Älskade vänner, var välsignade, var och en av er. Låt kärleken och sanningen som strömmar fram tränga igenom hela ditt väsen. Innan jag diskuterar ämnet för det här föredraget skulle jag vilja ge er en bild av, en känsla av var och på vilket sätt dessa föredrag kommer till er.

I vår värld av ande och sanning finns det vissa höjdpunkter, mycket koncentrerade skärningspunkter, vars uppgift är att skapa kontakt med den tredimensionella världen varhelst det är möjligt. Dessa kontakter består av, som jag ofta har antytt, många väsen med mycket olika talanger och specialiteter. Kärnpunkterna i vår medvetandesfär kommunicerar ständigt – direkt och indirekt – med era personliga vägar, med era vägledare och beskyddare, de väsen som befinner sig närmare er och som omger er. Vi fokuserar också på de övergripande behoven, den fas som ska arbetas igenom, på vägen i sin helhet. Alla era enskilda vägar skapar en och samma entitet, en helhet. Detta är anledningen till att ett visst föredrag kan utgöra svaret för så många av er. Många individer med olika behov och problem, som har påbörjat detta arbete vid olika tidpunkter och befinner sig i olika faser, kan alla ta emot vad de behöver just nu. Ur det mänskliga perspektivet tycks detta vara omöjligt, men ur vårt perspektiv är det inte det. För att finna denna gemensamma punkt som tjänar alla, behöver inte desto mindre hel del arbete först uträttas i vår värld.

Ni samlas här i en specifik relation. Oavsett hur olika ni kan vara, har ni en sak gemensamt och detta är det viktigaste av allt: ert åtagande att växa, förändras, röra er och expandera till den grad att ni investerar hela ert väsen och betalar priset fullt ut. Det faktum att detta engagemang redan finns har sin grund i en viss utvecklingsnivå som ni alla har gemensamt, oavsett hur det yttre uttrycket kan variera.

Detta förklarar att varje föredrag som ges uppfyller behovet hos er alla, även om vissa av er kanske inte får en djupare kontakt med ämnet förrän om ett eller ett par år. Föredraget kommer likväl att framkalla ett eko hos alla som verkligen är öppna. Det kommer att utgöra precis det svar som ni behöver för att få alla bitar på plats. Inse alltså, mina vänner, att ämnet alltid är noggrant utvalt och förberett. Förberedelsen är inte enkel, för ämnet måste pressas in i mänskliga termer och begrepp, i mänsklig terminologi och mänskligt språk. Detta är inte en lätt uppgift. Vi har

experter. Ja, detta kan tyckas märkligt för er, men det är inte så märkligt, för vad ni än har i er jordiska sfär är endast en mikroskopisk representation av vad som finns i vår värld.

Ämnet för kvällens föredrag är, som jag har kungjort, rörelsens dynamik, rörelsens natur och naturen hos motståndet mot rörelsen. Ni har alla märkt på er väg, var och en på sitt eget sätt, att det, trots den ständigt uppvaknande och allt starkare drivkraften att förändras, att växa, att expandera, finns en annan aspekt inom er. Denna består av motståndet mot att röra sig. Ni har erhållit många insikter i detta avseende. Ni har upptäckt många missuppfattningar, personliga och allmänna, som skapar detta motstånd mot rörelse.

Låt mig först tala om rörelsens natur i kosmiska termer. Jag har tidigare sagt att allting som lever rör sig. Ni ser detta framför era ögon i er egen sfär. Ni ser att allting som lever befinner sig i rörelse. Även när det är stilla, befinner det sig i rörelse. Andningen utgör rörelse, blodomloppet utgör i rörelse, hjärtslagen utgör en oupphörlig rörelse. Men när en kropp är död, har rörelsen lämnat den. Anden som lever har dragit sig tillbaka från skalet.

Ett livlöst föremål är orörligt. Eftersom det inte finns någonting i universum som inte inrymmer liv, inrymmer även de "döda" föremålen, som de tycks för er, rörelse, förutom att vid denna medvenhetsnivå har rörelsen en annan vibrationshastighet. Vibrationsfunktionens frekvens har saktats ner i så hög grad att rörelsen är omärkbar sett från er utsiktspunkt. Att betrakta universum utifrån grader av liv leder oss till den uppenbara slutsatsen att ju mer liv det finns, desto mer rörelse måste det finnas. Rörelsen kan vara subtil, den kan finnas på ett inre plan, den behöver inte vara observerbar från utsidan, men den kan fortfarande vara mycket stark, levande och kraftfull. Jag talar inte om rörelsen som finns inneboende i livlösa föremål. Jag talar om organismen som lever sett ur ert perspektiv. Ett träd är stilla, dess rörelse är omärkbar när man tittar på det. Dess inre rörelse är inte desto mindre intensiv.

En människa som befinner sig i tillstånd av rörelse behöver inte alltid röra sig i det yttre. Men även under perioder av yttre vila och stillhet, känns rörelsen i glädjen, livfullheten, förmågan att förändras, flexibiliteten och i hela organismens ständigt pulserande natur. Det kan på samma sätt finnas yttre rörelse och inre "livlöshet", eller relativ livlöshet. Rörelse finns på alla nivåer och vissa nivåer kan befinna sig i ett friskt tillstånd där det finns rörelse, medan andra inte gör det. I ett sådant fall kan en överkompensation uppstå på den nivå där rörelsen inte står emot.

Rörelse är livets inneboende uttryck. Låt oss betrakta rörelse när det gäller evolutionen, utvecklingen i individens liv. I ett annat föredrag, i ett annat sammanhang, använde jag den symboliska analogin där en persons liv liknas vid en tågresa. Detta är anledningen till att människor ofta drömmer om att de befinner sig på ett tåg, missar ett tåg och så vidare. Drömmen

gäller nästan alltid för en specifik inställning som de har till sin egen väg. När du rör dig i överensstämmelse med rytmen hos din medfödda natur och din medfödda plan, kommer det att vara harmoni och ditt tåg – tåget som representerar dina tankar, ditt energisystem, hela ditt väsen och riktning – kommer att röra sig framåt och gå igenom stadier som ständigt förändras. När den här processen är harmonisk, representerar varje psykiskt rum som ditt inre tåg när en expansion, ett djupare och vidare uttryck för gudomligt liv och därför för glädje, uppfyllelse, frihet och lycka.

Jag har också uppmuntrat er att föreställa er att ni vidgar ert rum, transcenderar den smala omkretsen som vissa av er känner sig tillfreds med, eller tror sig vara trygga i, även om ni också känner stagnation. Ni känner att ni går miste om er potential att förverkliga mer av gudomligt liv, era egna uttryck, det kreativa livet, att utveckla det som finns inneboende inom er. Detta kräver modet att gå vidare in i det som först tycks utgöra ett okänt rum. När ett jordiskt tåg rör sig genom ett visst land i riktning mot ett annat – mot en miljö som du är obekant med – kan du känna dig tillfälligt orolig. Men ju sundare du är, desto större tillit har du, desto mer glädjefylld är din förväntan och ditt självförtroende för att göra detta nya område bekant. Allteftersom du blir van vid och acklimatiserad till den nya miljön, vidgas din trygghet till en större sfär av självuttryck. Du har gjort mer av det främmande området till ditt eget; du ser mer, du förstår mer. Du bebor nu mer av det rum som finns tillgängligt på er jord. Du har skapat en större hemmaplan för dig själv.

I det inre livet är detta ännu viktigare, mer dynamiskt och avgörande än på en yttre resa. Den inre expansionen och rörelsen i riktning mot en ständigt större utveckling utgör er livsplan. Det är vad varje människa är menad att göra. Yttre utflykter och resor är endast symboliska representationer och budskap som ska tillämpas på det inre livet. Först när du blir bekant med det nya psykiska rummet – nya medvetandetillstånd, nya sätt att reagera på, nya sätt att förhålla sig till livet och jaget – kan du förverkliga rikedomarna som inryms i det inre. Detta är rörelsen för allt liv.

I strikt mänskliga termer kan man på den fysiska nivån tydligt se detta i den mänskliga individens livsrytm. Spädbarnet har naturligtvis en mycket liten förmåga att röra sig och är därför begränsat och beroende. Dess upplevelser är ytterst begränsade. När spädbarn blir äldre, gör de sina första rörelser ut i världen. De lär sig att stå på sina ben, de lär sig att gå, deras händer sträcker sig ut. Ett nytt rum blir tillgängligt som ett resultat av deras växande och de utnyttjar sina förmågor för att erövra det. Den lilla individen har nu upptäckt en ny del av världen och gjort den till sin egen. Allteftersom barnet blir äldre, framträder fler förmågor för att göra mer ny upplevelse tillgänglig. Ju äldre barnet blir, desto mer självständigt blir det. Barnet får mer erfarenhet och därmed mer uppfyllelse.

Den helt vuxna personen har uppnått en frihet och en räckvidd av erfarenhet som inte något barn någonsin skulle kunna äga. Detta är ett helt normalt fenomen på livets fysiska nivå. Det förnekas

dock i allmänhet brett att den inre verkligheten följer samma lagar och regler. Om dessa lagar och regler bryts, på grund av att individen oavsiktligt och ovetande hejdar rörelsen, följer skador. Individen tvingas av den okunniga personligheten in i ett snävt rum som den inte längre bör inta, ett rum som den bokstavligen har vuxit ur, som om du skulle tvinga en vuxen individ in i ett spädbarns omständigheter. Detta skulle vara minst sagt absurt, perverst och begränsande. Men detta är vad mänskligheten gör utan att veta om det. Den inre rörelsen hejdas i en mycket hög utsträckning. Detta resulterar i en känsla av meningslöshet och en rädsla för att gå miste om livet.

När den nya tidsålderns utbildning sprider sig och fördjupas i er värld, kommer alla dessa frågor att utgöra mycket viktiga ämnen. Människor kommer att växa upp med en förståelse för dessa processer och kommer att bli medvetna om behovet av att expandera. De kommer att uppmuntra rörelsen inåt, känna igen motståndet mot den, förstå motståndets natur och veta hur man ska övervinna det. Som ett resultat av att känna igen motståndet, har den medvetna personligheten alltid möjligheten och valet att övervinna det.

Om du begränsar dig själv till ett tillstånd som du har vuxit ut ur och förblir statisk, kommer din känsla av att gå miste om livet att skapa en rädsla för döden. Detta är en mycket välbekant rädsla. Ingen som lever sitt liv helt och fullt i överensstämmelse med sina möjligheter kommer dock att frukta döden.

En vanlig missuppfattning bidrar till motståndet mot rörelse. Eftersom rörelsen i ditt liv också utgör tidens gång, leder rörelsen dig närmare slutet av ditt fysiska liv. Du stretar emot rörelsen med den irrationella idén om att du därmed hejdar tiden och förhindrar din död. Du skulle emellertid inte vara rädd för döden om du skulle röra dig och leva fullt ut. Vi har här alltså en ond cirkel: På grund av att du är rädd för rörelsen och hejdar rörelsen, går du miste om livet. Djupt inom dig säger en röst: "När din tid är kommen och du lämnar din kropp, kommer du inte att ha gjort det du skulle kunna ha gjort och vad du skulle kunna göra just nu för att uppfylla dig själv och ditt liv." Det missförstådda och felaktigt översatta budskapet från den här känslan av meningslöshet skapar på den medvetna nivån rädslan för döden. Rädslans irrationella innebörd skulle lyda: "Om jag slutar att röra mig, kommer tiden att stå still och jag kommer att stanna kvar i samma position."

Men detta är endast en och i själva verket en ganska ytlig aspekt av motståndet mot rörelse. Det finns en djupare och viktigare aspekt, som jag nu vill förklara, mina käraste vänner. När man rör sig innebär varje rörelse att man måste lämna en viss sak för att komma till nästa. Du kan med andra ord inte röra dig om du inte ger upp något för att vinna vad som kommer sen på din tågresa. Föreställ dig en tågresa där du vill uppleva en plats som du ännu inte har varit på, men du tillåter inte tåget att röra sig till den platsen. Du vill inte lämna platsen som du befinner dig på nu, även

om du vet mycket väl att den plats som ditt tåg kommer att ta dig till är en lyckligare plats, utan många av din nuvarande hemvists nackdelar. Du befinner dig i det omöjliga läget där du girigt håller dig kvar vid det som var. Du insisterar på att inte ge upp något av den gamla välbekanta miljön och du strävar samtidigt desperat mot den nya platsen. Du skaver dig mot de gamla strukturerna samtidigt som du klagar över att du inte kan nå fram till den nya platsen. Detta är det absurda läget som många av er befinner sig i. Det uppstår därmed en motstridig rörelse eller inställning. Du pressar dig å ena sidan framåt i otålighet. Du blir modfälld och undrar varför du inte växer snabbare, varför du inte lyckas lösa problem mer effektivt, mer fullständigt. Du vill inte se att det finns en stark röst inom dig som inte vill röra sig på grund av att det finns något som du inte vill ge upp eller släppa. Det kan vara en inställning eller ett försvar eller ett hemvant beteendemönster, ett sätt att reagera, ett personlighetsdrag – oavsett vad det är, förhindrar det dig att uppnå den nya friheten och glädjen, den nya uppfyllelsen som vinkar till dig.

Detta att inte vilja släppa har en mycket stor betydelse. Det gäller för många nivåer och för många uttryck i era liv. Vad det än är – förmågan att ge kärlek eller känslor eller ett föremål av materiell natur – tror ni alltid att ni är tryggare och rikare om man håller det tillbaka. Ni vill hålla fast tid, ni vill hålla fast pengar, ni vill hålla fast era känslor, ni vill hårt hålla fast era hjärtan. Ni inser inte att genom att hålla fast, förhindrar ni rörelsen som en annan del av er längtar efter; ni gör den helt omöjlig.

Ni vill inte släppa och ge upp detta fasthållande på grund av att ni inte har tillit. Mina älskade vänner, ni vet redan att man inte kan ha en inställning till livet eller till andra människor som skiljer sig från sina djupaste, mest dolda misstankar om sig själv. Du kan medvetet lyckas med att förneka och blunda för det faktum att du håller fast och inte vill ge, att du är ogenerös och åtminstone i detta avseende inte kärleksfull eller givande. Du kan på många sätt också vara en kärleksfull och givande person, men om den delen av dig som inte är det förblir oidentifierad, kan du inombords anklaga dig själv för mycket mer än vad som är berättigat, på grund av att du gör den snåla, icke-givande delen av dig till hela din verklighet.

Du måste därför misstro universum. Du måste anta att universum inte är annorlunda: icke-givande, snålt, tillbakahållande, hamstrande, stramt, ogeneröst, att det lämnar dig fattig. Du förväntar dig av det precis vad du förnimmer dig själv vara: lika avvisande, inte kärleksfull, ogenerös, överförsiktig. Misstanken som du projicerar från din egen orörliga, tillbakahållande, icke-givande inställning gör dig rädd för livet och får dig att se på livets natur som liknande din egen. Du kan inte vilja röra dig fritt och tillitsfullt, frigöra din givmildhet in i ett sådant projicerat universum. Inte undra på att du vill stanna kvar i en begränsad, snäv, inhägnad plats där du känner dig fångad och olycklig, men som du likväl vägrar att lämna.

Den giriga tanken är: ”Om jag lämnar den här saken, det här tillståndet, den här timmen, den här upplevelsen, kommer jag att förlora något som är oersättligt. Jag vill inte släppa något. Jag vill hamstra allt detta. Jag vill uppleva nästa timme, men jag vill inte släppa den här timmen. Jag vill ta emot kärlek, men jag vill inte utgjuta mitt hjärta.” Dina händer håller så att säga fast symboliskt sett. Nästa upplevelse kan därför inte komma. Det vidgade medvetandetillståndet som du längtar så efter, tillståndet där du upplever livet och dig själv i så mycket skönhet, kan inte komma. Det kan bara komma när du har tilltron, generositeten, modet att släppa, att ge upp, att öppna dina inre händer och ditt inre hjärta och ha tillit. Att ge upp är en form av att ge. Du behöver släppa *detta* för att kunna ta dig *dit*.

Visualisera hur varje tillstånd som du lämnar bakom dig leder till ett bättre tillstånd. Det kommer en punkt på vägen när du redan har löst upp en hel del av ditt lägre jag, när mycket av dessa energier har transformerats, när många av dina problem har lösts och när det redan finns en aktiv reningsprocess verksam. Du har därför skapat mycket mer positiva upplevelser än vad du någonsin haft tidigare. Du får emellertid inte stanna och uppehålla dig ens i detta nya förbättrade tillstånd. Ännu bättre tillstånd skall komma. För att låta dig gå in i den här rörelsen, behöver du meditera och göra anspråk och känna in dig själv på ett aktivt sätt. Intentionen att släppa, även detta förbättrade tillstånd, för att uppnå ett mycket bättre tillstånd, får inte förväxlas med girighet. Det är inte en girig, otålig inställning jag förespråkar här. Det är snarare en djup inre vetskap om livets oändliga natur, den oändliga expansion som är varje levande varelses öde.

När du observerar din negativa visualisering – den existerar först bara på en omedveten nivå och senare kanske på halvt medveten nivå – kommer du att se att din rädsla för rörelse kan översättas till budskapet ”Om jag rör mig, kommer det som infinner sig att vara värre. Så det är bättre att stanna där jag är.” Utmana detta budskap som kommer från ett hörn av ditt dolda väsen. Utmana det och ersätt det med sanningen om att du rättmätigt, som ett resultat av ditt totala givande och åtagande av din väg, att du har förbundit dig till ditt innersta väsens rörelse, kan göra anspråk på universums överflöd. I denna anda av total hängivenhet där du fullt ut förbinder dig till att ge hela dig själv till livet, kommer du inte att finna det så svårt att känna dig värdig, att veta att bara bättre kan komma. Du kan röra dig på ett glädjefyllt och tillitsfullt sätt. När du ger med ditt hjärta, dina händer, ditt sinne och väsen till allt som finns omkring dig, kommer du att veta att detta att ge är vägen mot att ta emot. De blir ett och samma. Eftersom att släppa är att ge, är rörelse en väsentlig del av kärlek och tillit. Lägga märke till att när du befinner dig i ett sinnestillstånd där du håller tillbaka, kan du inte ta emot något, även om det finns mitt framför dig, redo att berika dig. Du uppfattar det inte, eller om du gör det så missförstår du och går miste om det och det går dig förbi. Samtidigt är universum så ivrigt att berika dig, för det är dess natur.

Allting som är – i det inre och i det yttre – utgör det rikaste livsstoff. Varje partikel inrymmer varje tänkbar möjlighet till den rikaste upplevelse ni kan föreställa er – eller mycket, mycket mer än ni kan föreställa er. Även er föreställningsförmåga måste vidgas och växa på er resa, på er väg där ni rör er. På samma sätt som allting växer och rör sig, måste också er förmåga att visualisera och vidga er räckvidd av personlig uppfyllelse och lycka och berikande växa. Vad du inte kan uppfatta som en möjlighet, kan du inte uppleva. Du måste ha åtminstone ha någon föräning om vad som kommer, och sedan kommer det att bli ännu bättre och rikare än vad du föreställde dig. Din föreställningsförmåga måste på något sätt öppna sina knoppar, måste blomma, så att mer kan komma att bära frukt.

Titta noga, mina käraste vänner, på den delen som fortfarande är stagnerad inom er, som fortfarande känns som: ”Jag skulle vilja röra mig mer på min väg, i min utveckling, så varför är jag fast?” Detta är den delen inom dig som hejdar rörelsen på grund av att det finns något som den inte vill släppa. Du vill behålla tillståndet som du befinner dig i och litar inte på att dess goda aspekter aldrig kan förloras; samtidigt vill du gå in i nästa tillstånd. Detta är en omöjlighet, mina vänner, fysiskt, mentalt, emotionellt och andligt. Det går inte att förena. Precis som du behöver lita på och ge tid för den positiva intentionaliteten att slå rot och blomma, behöver du ha tålamod och tillit för släppandeprocessen. ”Mellantiden” – mellan att släppa det gamla och låta den nya upplevelsen eller det nya medvetandetillståndet veckla ut sig – blir då en glädjefull upplevelse i sig. En resa kan vara mycket glädjefull när man befinner sig i processen att röra sig. Tågresan kan återigen vara en användbar analogi.

Föreställ dig att du kliver på ett tåg. Det lämnar stationen. Det finns en mellanperiod innan du når fram till ditt resmål. Under denna period befinner du dig i ett slags ingenmansland. Du har lämnat den gamla platsen och befinner dig ännu inte på en ny plats. Du befinner dig på din resa till nästa uppehåll. Du kommer där att finna en tillfällig hemvist där du gör dig hemmastadd, skapar nya upplevelser och gör dig tillräckligt redo och stark för nästa plats. Men om du aldrig låter tåget gå, kan du aldrig komma fram. Och även om du faktiskt låter det gå, men är full av oro, rädsla och misstro, finns risken att du inte kommer att njuta av turen, inte heller kommer du att kunna uppskatta alla underbara nya upplevelser som väntar på dig. Du är alltför sammandragen i blindhet och rädsla.

Ni behöver lära er att ha tillit – att släppa *detta* för att ta er *dit*. Detta är en inre rörelse som ni kan observera i er själva. Ni kan praktisera den i er visualisering inom just de områden som ni finner vara mest motsträviga. Detta är mycket viktigt för er, mina vänner. Om ni använder detta budskap och tillämpar det, kan ni mycket lätt fatta beslutet om och om igen: ”Jag kommer att släppa taget och röra mig vidare inåt i mitt medvetandetillstånd, i min inställning, i mitt sätt att leva, i mitt värdesystem, i mina tankeprocesser, i känslorna med vilka jag svarar på mina upplevelser.”

Du kommer att i ditt arbete på denna väg, med din hjälpare, upptäcka var denna nya inställning behöver tillämpas mycket brådskande. Hitta de specifika områdena där du kan praktisera detta. Jag vågar säga att där ditt problem tycks vara som mest smärtsamt i din livsmanifestation, är där du är mest ovillig att röra dig, det vill säga att förändra en inställning eller ett vanemässigt förhållningssätt till situationen. När du väl gör ett öppet försök att se situationen på ett annat sätt, kommer mycket att börja hända. Du kommer att ha frigjort den invändigt fasthållna rörelsen. Till en början kanske denna rörelse skapar en tillfällig turbulens, resultatet av en negativ ansamling som aldrig har tillåtit att röra sig. Men förr eller senare kommer den att landa i ett nytt ordnat tillstånd som kommer att ge dig en harmoni, frid, glädje och rikedom som du aldrig trodde var möjlig – på ett allmänt sätt samt specifikt inom de områden som gav dig problem under så lång tid.

Praktisera modet och tilltron att gå in i ett nytt rum med en vision om att vidga ditt liv, att fördjupa räckvidden av dina upplevelser. Mer energi och andligt livsblod kommer att gå in i den här rörelsen och göra den till en ännu mer välsignad händelse än de rörelser som du redan har tillåtit.

Jag skulle vilja nämna en ytterligare aspekt vad gäller rörelsens dynamik. När den organiska rörelsen är lämplig och är en del av den växande organismen, och förnekas, uppstår ofta en obalans. Den förnekade rörelsen söker ett utlopp och yttrar sig som ett tvång att röra sig där detta inte är lämpligt eller organiskt. En person håller exempelvis oböjligt fast vid en defensiv, föråldrad inställning, vill inte ge upp den och stagnerar inombords som ett resultat av det. Det kan följaktligen utvecklas en tvångsmässig rastlöshet som kan yttra sig som en oförmåga att vara stilla, att vara helt ”där”, att fullfölja saker, att framhärda. En sådan individ kan då påbörja många saker och aldrig avsluta dem, eller vara oförmögen att utstå att stanna kvar på samma plats. En tvångsmässig rastlöshet kan få honom eller henne att resa över hela jorden och leta efter en ny plats i det yttre.

Nu, mina käraste vänner, låt oss slappna av. Släpp taget, centrera er i er själva, bli mycket stilla. Känn den kraftfulla välsignelsen som finns här. Visualisera att denna mäktiga kraft kan hjälpa var och en av er i ert åtagande. Låt nu alla av er i samstämmighet tala dessa ord:

Jag överlämnar mig till Guds vilja.

Jag ger mitt hjärta och min själ till Gud.

Jag förtjänar det bästa i livet.

Jag tjänar den bästa saken i livet.

Jag är en välsignad manifestation av Gud.

[Var och en av dessa meningar upprepades samstämmigt av de ungefär 130 närvarande personerna. Energin var den starkaste som hittills har upplevts vid dessa möten.]

Älskade vänner, starka transformerande krafter har nu frigjorts av er i samstämmighet. Välsignelserna som ges och skapas och tas emot kommer ytterligare att genomsyra era liv och er uppgift. Gå i frid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork[®] och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork[®] är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork[®].

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12